

Неділя 9 лютого, 2025

ТЕМА — ДУХ СВЯТИЙ

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: Від Івана 6 : 63

*“ То дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. Слова, що їх
Я говорив вам, то дух і життя. ” — Ісус Христос*

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: Псалми 118 : 33-37, 40

33. Путь Своїх постанов покажи мені, Господи, і я буду держатись її до кінця!
34. Дай мені зрозуміти, і нехай я держуся Закону Твого, і всім серцем я буду триматись його!
35. Провадь мене стежкою Твоїх заповідей, бо в ній я знайшов уподобу.
36. Серце моє прихили до свідоцтв Твоїх, а не до користи.
37. Відверни мої очі, щоб марноти не бачили, на дорозі Своїй оживи Ти мене!
40. Ось я прагну наказів Твоїх, оживи мене правдою Своєю!
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Псалтирь 70 : 1, 3, 6, 16

1. До Тебе вдаюся я, Господи,
3. стань для мене за скелю мешкальну, куди міг би я завжди ховатись! Ти наказав рятувати мене, бо Ти скеля моя та твердиня моя!
6. ... в Тобі моя слава постійно!
16. буду славити вчинки великі всевладного Господа, згадаю про правду Твою, єдино Твою!

2. Ісая 42 : 1-6

1. Оце Отрок Мій, що Я підпираю Його, Мій Обранець, що Його полюбила душа Моя. Я злив Свого Духа на Нього, і Він правосуддя народам подасть.
2. Він не буде кричати, і кликати не буде, і на вулицях чути не дасть Свого голосу.
3. Він очеретини надломленої не доломить, і гнота тліючого не погасить, буде суд видавати за правдою.
4. Не втомиться Він, і не знеможеться, поки присуду не покладе на землі, і будуть чекати Закона Його острови.
5. Говорить отак Бог, Господь, що створив небеса і їх розтягнув, що землю простяг та все те, що із неї виходить, що народів на ній Він дихання дає, і духа всім тим, хто ходить по ній.
6. Я, Господь, покликав Тебе в справедливості, і буду міцно тримати за руки Тебе, і Тебе берегтиму, і дам Я Тебе заповітом народів, за Світло поганам,

3. Від Матвія 8 : 5-10, 13

5. А коли Він до Капернауму ввійшов, то до Нього наблизився сотник, та й благати зачав Його,
 6. кажучи: Господи, мій слуга лежить удома розслаблений, і тяжко страждає.
 7. Він говорить йому: Я прийду й уздоровлю його.
 8. А сотник Йому відповів: Недостойний я, Господи, щоб зайшов Ти під стріху мою... Та промов тільки слово, і видужає мій слуга!
 9. Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди то йде він, а тому: прийди і приходить, або рабові своєму: зроби те і він зробить.
-

10. Почувши таке, Ісус здивувався, і промовив до тих, хто йшов услід за Ним: Поправді кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!

13. І сказав Ісус сотникові: Іди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться! І тієї ж години одужав слуга його.

4. Від Івана 4 : 5-7, 9-11, 13-21, 23, 24

5. Отож, прибуває Він до самарійського міста, що зветься Сіхар

6. Там же була Яковава криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої.

7. Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: Дай напиться Мені!

9. Тоді каже Їйому самарянка: Як же Ти, юдеянин будши, та просиш напиться від мене, самарянки? Бо юдеї не сходяться із самарянами.

10. Ісус відповів і промовив до неї: Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: Дай напиться Мені, ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води.

11. Каже жінка до Нього: І черпака в Тебе, Пане, нема, а криниця глибока, звідки ж маєш Ти воду живу?

13. Ісус відповів і сказав їй: Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.

14. А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне.

15. Каже жінка до Нього: Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати.

16. Говорить до неї Ісус: Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди.

17. Жінка відповіла та й сказала: Чоловіка не маю... Відказав їй Ісус: Ти добре сказала: Чоловіка не маю.

18. Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, не муж він тобі. Це ти правду сказала.

19. Каже жінка до Нього: Бачу, Пане, що Пророк Ти.

20. Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись.

21. Ісус промовляє до неї: Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклонятись Отцеві не будете ви.

23. Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклоняться будуть Отцеві в дусі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців.

24. Бог є Дух, і ті, що му вклоняються, повинні в дусі та в правді вклонятись.

5. До римлян 8 : 1-6, 9-11, 14

1. Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом,

2. бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерті.

3. Бо що було неможливе для Закону, у чому був він безсилий тілом, Бог послав Сина Свого в подобі гріховного тіла, і за гріх осудив гріх у тілі,

4. щоб виконалось виправдання Закону на нас, що ходимо не за тілом, а за духом.

5. Бо ті, хто ходить за тілом, думають про тілесне, а хто за духом про духовне.

6. Бо думка тілесна то смерть, а думка духовна життя та мир,

9. А ви не в тілі, але в дусі, бо Дух Божий живе в вас.

10. А коли Христос у вас, то ... дух живий через праведність.

11. А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас.

14. Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі;

6. 1-е до солунян 5 : 19 Духа не вгашайте!.

*Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" написанного
Християнською Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді*

1. 331 : 11-16

Всебуття всеохоплюючого Духу

Св. Писання стверджує, що Бог є Все-в-усьому. З цього випливає, що ніщо не має ні реальності, ні існування, окрім божественного Розуму та Його ідей. Св. Писання також проголошує, що Бог є Дух. Тому в Духові все є гармонічним й не може бути ніякого розладу; усе є Життя, а смерті немає.

2. 124 : 25-26

Дух є життя, постійна першооснова всього існуючого.

3. 468 : 8-15

Питання: — У чому полягає наукове пояснення буття та людини?

Відповідь: — У матерії немає ні життя, ні істини, ні розуму, ні першооснови. Усе є нескінченний Розум і його нескінченні прояви, тому що Бог є Все-В-Усьому. Дух є безсмертна Істина; матерія — смертна омана. Дух реальний і вічний, а матерія — нереальна й мінуща. Дух є Бог, а людина — Його образ і подoba. Отже, людина не матеріальна — вона духовна.

4. 138 : 14-18

Панування Духа було тією основою, на якій будував Ісус. У підсумку, Його велике, вчення направляє нас до релігії Любові. Ісус створив прецедент для всього Християнства, теології та зцілення у християнську епоху.

5. 139 : 4-9

Чудеса й реформи

Від початку до кінця Св. Писання наповнене оповіданнями про перемогу Духа та Розуму, над матерією. Мойсей довів владу Розуму за допомогою того, що люди називають чудесами; ті ж докази дали Ісус Навин, Ілля та Єлисей. Знамення й чудеса звіщали і християнську еру.

6. 494 : 15-24

Ісус показав безсилля тілесності й нескінченні можливості Духа й допоміг у такий спосіб помилковій людській свідомості, ухилятися від своїх власних переконань і шукати притулку в божественній Науці. Правильно спрямований аргумент виправляє омани тілесних почуттів; але гріх, хвороба і смерть будуть продовжувати видаватися реальними, (так само, як переживання в сновидінні видаються реальними), доти поки Наука про вічну гармонію людини не зруйнує ілюзію вічною реальністю наукового буття.

7. 428 : 22-29

Сьогоденне безсмертя

Необхідно проголошувати великий духовний факт, що людина є, а не буде, досконалою й безсмертною. Ми повинні постійно перебувати у свідомості життя й рано чи пізно, через Христа і Християнську Науку, ми повинні перемогти гріх і смерть. Безсумнівність безсмертя людини буде ставати більш явною пропорційно до того, як люди будуть відмовлятися від матеріальних вірувань і визнавати безсмертні факти буття.

8. 425 : 23-28

Коли віра в матерію переможена, свідомість створює здоровіше, краще тіло. Виправте матеріальне вірування духовним розумінням, і Дух сформує вас заново. Надалі ви ніколи не будете нічого боятися, хіба що тільки прогнівити Бога, і ви ніколи не повірите, що серце або яка-небудь інша частина тіла можуть вас убити.

9. 170 : 14-17, 22-30

Духовна причинність є тим найважливішим питанням, яке слід розглянути, тому що духовна причинність більш ніж усі інші питання має відношення до людського прогресу. Наше століття, очевидно, готове досліджувати цей предмет, трохи поміркувати про перевагу Духа й хоча б торкнутися краю плахиття Істини.

Характеризувати людину чисто фізичною, або ж одночасно матеріальною й духовною, — але і в тому й іншому випадку залежною від свого фізичного організму, — є та скринька Пандори, з якої і намножилися всі нещастя, а особливо розпач. Матерія, що захоплює божественну владу і що заявляє, що вона є творцем, — фікція, у якій язичество та пожадливість настільки санкціоновані суспільством, що людство заразилося їхньою моральною інфекцією.

Знову знайдений рай

Через розпізнання духовної протилежності матеріальному, — а саме, через Христа — шлях Істини, людина знову відкриє ключем божественної Науки браму раю, закриту людськими віруваннями, і побачить себе не занепаєю, а праведною, чистою і вільною, не маючою потреби в гороскопах і в прогнозах погоди, щоби довідатися про перспективи свого життя, не маючою потреби у вивченні френології, щоби довідатися наскільки вона є людиною.

Вирішене питання

Панування Розуму над усім всесвітом, включаючи людину, не є більше спірним питанням, — воно є Наукою, котру демонструють. Зціленням від хвороби і гріха та руйнуванням основ смерті Ісус дав наочний доказ божественного Принципу й могутності безсмертного Розуму.

Матерія проти духу

Неправильно розуміючи своє походження і свою сутність, людина вважає себе комбінацією матерії й Духа. Вона вважає, що Дух просочується через матерію, переноситься нервами й може бути вигнаний матеріальною дією. Розум, мораль, духовність — і більше того, образ і подoba нескінченного Розуму — підлеглі нерозумності, відсутності розуму?

Між плоттю й Духом не більше згоди, чим між веліаром і Христом.

Так звані закони матерії не що інше, як неправильні вірування в те, що мудрість і життя присутні там, де відсутній Розум. Ці неправильні вірування — причина, яка викликає всі гріхи і хвороби. Істина в протилежному — мудрість та життя духовні, й вони не можуть бути матеріальними, — Істина знищує гріх, хворобу і смерть.

10. 491 : 9-16

Духовна ж індивідуальність людини ніколи не помиляється. Ця індивідуальність — подoba Творця людини. Матерія не може зв'язати смертних із дійсною першоосновою або з дійсністю буття, у котрих усе мусить завершитися. Тільки визнання вищої влади Духа, що анулює домагання матерії, допоможе смертним звільнитися від смертності і знайти нерозривний духовний зв'язок, котрий навіки утверджує людину в божественній подоби, невіддільну від її Творця.

11. 167 : 17-19, 22-31

Щоб мати єдиного Бога і користуватися силою Духа, ви повинні любити Бога понад усе.

Нерозсудливо коливатися й зупинятися на півдорозі або сподіватися, що можна діяти одночасно згідно з Духом і з матерією, з Істиною і з оманю. Є тільки один шлях, що веде до духовного буття, а саме — Бог та Його ідея. Наукове керування тілом повинне бути досягнуте за допомогою божественного Розуму. Неможливо опанувати тілом яким-небудь іншим шляхом. У цьому основному пункті зовсім неприпустимо керуватися нерішучою обережністю.

12. 393 : 8-15

Розум — володар тілесних почуттів і може перемогти хворобу, гріх і смерть. Користуйтеся цією Богом даною владою. Опануйте вашим тілом і управляйте його відчуттями і функціями. Підніміться в силі Духа, щоб [молитовно] протистояти всьому, що несхоже з добром. Бог створив людину здатною на це, і ніщо не може скасувати даровані їй Богом здатності й силу.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
